

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 4T/10/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117010121
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Monika Farkašová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2019:4117010121.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, v trestnej veci proti obžalovanému P. V. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, samosudkyňou Mgr. Monikou Farkašovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.02.2019 takto

rozhodol:

Obžalovaný: P. V. Á. J. A. K. Í. S. , nar. XX.XX.XXXX v Nitre, trvale bytom Č. S.,
T.. Š. XXX/XX

je vinný, že:

dňa 05.09.2015 v čase o 00.50 hodine na ceste III. triedy číslo 5113 v smere na obec Z. viedol osobné motorové vozidlo značky Audi A6 EČ: G.-XXXBX majiteľom ktorého bol V. O., pričom porušením povinnosti uvedenej v ustanovení § 16 odsek 1 odsek 2 zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov neprispôsobil rýchlosť svojim schopnostiam stavu a povahe vozovky a v ľavotočivej zákrute jazdil rýchlosťou 112 až 124 km/hod. na ceste s maximálne dovolenou rýchlosťou 90 km/hod., následkom čoho nezvládol vedenie vozidla, s ktorým vyšiel vpravo mimo vozovku do priekopy, následne sa vozidlo začalo prevracať na strechu, prešlo krížom cez vozovku sprava doľava pri súčasnom prevracaní sa späť na kolesá, až zastavilo v konečnej polohe narazením do oplotenia vľavo od vozovky, v dôsledku čoho pri dopravnej nehode utrpel spolujazdec poškodený V. O. vpáčenú zlomeninu tela jedenásteho hrudného stavca s dobou liečenia a práceneschopnosťou od 05.09.2015 do 19.01.2016 a poškodením osobného motorového vozidla spôsobil poškodenému V. O. škodu vo výške 6.970,- Eur

t e d a :

inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona
t ý m s p á c h a l :

prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 158 Trestného zákona, nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a nezistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona sa výkon trestu podmienične odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určuje sa skúšobná doba v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 61 odsek 1, 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodeným:
-Union zdravotná poisťovňa, a.s., Bajkalská 29/A, Bratislava IČO 36284831 škodu titulom poskytnutej zdravotnej starostlivosti vo výške 1.100,57 Eur,
-V. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Č. S., K. P. XXX/X škodu titulom poškodeného motorového vozidla vo výške 6.970,- Eur

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresného prokurátora prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému P. V.J., vypočutím obžalovaného, vypočutím svedka poškodeného V. O., svedkov S. Š., Q. Q., I. Č., vypočutím znalca H.. Y. Č., prečítaním znaleckého posudku H.. X. B., prečítaním znaleckého posudku a výpovede znalca Q.. Š. S., prečítaním výpovede svedkov H.. P. Z., D. W., V. Q., B. Q., U. S. U. U. Š. a prečítaním na vec sa vzťahujúcich listinných dôkazov.

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 4T/10/2017 zo dňa 5.10.2017 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno h/ Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov s podmienenečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky, zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 2 roky.

Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 27.3.2018 sp.zn. 4To/23/2018 uvedený rozsudok Okresného súdu Nitra zrušil a vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Súd z výpovede obžalovaného, poškodeného, svedkov, z prečítaných znaleckých posudkov, z prečítaných výpovedí svedkov ako aj z prečítaných listinných dôkazov v rámci dokazovania pred vyhlásením napadnutého rozsudku, zistil, že:

Obžalovaný P. V. na hlavnom pojednávaní poprel vinu na skutku, ktorý sa mu v obžalobe kladie za vinu. Uviedol, že na O. žiadosť viedol jeho osobné motorové vozidlo zn. Audi A6, s automatickou prevodovkou. Po nastúpení do vozidla mu O. zaradil z klasického spôsobu jazdy do športového, a takto počas jazdy to zmenil 4 alebo 5 krát, z tohto dôvodu vozidlo menilo akceleráciu, taktiež cez neho O. prepínal stretávacie svetlá na diaľkové. Na toto ho aj upozornil, chvíľu s tým prestal, a potom znovu pokračoval. Motorové vozidlo však z tohto dôvodu nezastavil. Za I.H. O. znovu preradil do športovej jazdy. Tu trochu pridal, nasledovala ľavotočivá zákruta, do ktorej zle vošiel, vynieslo ho to mimo krajnicu, strhol volant doľava, na to sa niekoľkokrát prevrátili a zastavili sa na ľavej strane v plote žrebčína. Vystúpil cez spolujazdcove dvere, nikto sa na nič nestožoval. O. aj Š. boli pod vplyvom alkoholu. Po príchode polície všetci odmietli prizvanie lekárskej pomoci. O. po nehode neuvádzal žiadne zdravotné problémy. Prišla odťahovka a vozidlo odviezla do hangáru. V doobedňajších hodinách, po dohode išli do hangáru, pretože bolo treba preložiť motorové vozidlo, a O. tiež dvíhal auto. Následne ich kamarátka prehovorila, aby išli na vyšetrovanie a v nemocnici O. zistili, že má prasknutý stavec. Ďalším, ktorého viezol v motorovom vozidle bol Š., tento sedel na zadnej sedačke. Pred akceleráciou a pred vjazdom do zákruty išiel rýchlosťou 50 km/hod., lebo vychádzal z I.. Keď pridal tak si nevšimol aká bola rýchlosť na tachometri, mohol sa pohybovať rýchlosťou 100-110 km/hod. Danú cestnú komunikáciu a zákrutu za I. pozná, ale zle do nej vošiel.

Svedok - poškodený V. O. na hlavnom pojednávaní uviedol, že vzhľadom na to, že mal vypité požiadal obž. V. o odšoférovanie motorového vozidla. V. s tým súhlasil. V jeho osobnom motorovom vozidle zn. Audi 6, ktoré má automatickú prevodovku, sa viedli on, obžalovaný a Š.. Š. sedel na zadnej sedačke, on vedľa vodiča obž. V.. Za I. obžalovaný viedol vozidlo po rovine rýchlejšie, nezvládol ľavotočivú zákrutu, vbehol do jarku, tam sa s vozidlom prevrátili a zostali stáť na kolesách. Počas jazdy obžalovanému nezasahoval do riadenia, automat si rýchlosť radí sám. Prvé, čo obžalovaný povedal po nehode bolo to, že zaplatí, aby nevolal políciu. Bolel ho však chrbát a Š. bol tiež dobitý. Policajtom pri podávaní dokladov aj povedal, že ho bolí chrbát, ale nechcel aby bola privolaná sanitka. Vozidlo odťahová služba odviezla do hangáru v obci Z.. Odtiaľto sa spolu s obžalovaným domov odviezli taxíkom. Pre bolesti nemohol zaspať a keď mu okolo 10.00 hod. telefonovala suseda, požiadal ju aby ho odviezla k hangáru, kde bolo potrebné premiestniť havarované motorové vozidlo. Tohto sa tiež chcel zúčastniť, ale na upozornene

svojho strýka, že by to nemal robiť, keď ho bolí chrbát, od toho upustil. Následne bol Q. odvezený do K. B. G. Q., kde sa podrobil vyšetreniu. Na otázku lekára odpovedal, že spadol zo stromu, lebo nechcel aby z toho mal V. zle. Bol odoslaný na RTG snímok, a následne mu bolo zistené, že zo šikma má zlomený stavec. Na ďalšiu otázku lekára sa priznal, že bol účastný dopravnej nehody. Hospitalizovaný bol 3 dni a práceneschopný bol do 19.1.2016. Bol mu predpísaný trojbodový korzet za účelom fixácie chrbtice, pričom mu lekár povedal, že si ho môže zložiť pri vykonávaní hygieny, pri spaní a bol poučený, že keď ho nebude mať nasadený tak nesmie robiť prudké pohyby a predklony. Počas liečenia nemohol vykonávať žiadne práce, nemohol sa sprchovať. Podrobil sa rehabilitácii, keď bol 11 alebo 14 krát na precvičenie chrbtice. Bolesť chrbtice pociťuje pri zmene počasia, resp. pri zdvíhaní ťažšieho bremena. Korzet mal naordinovaný počas celej práceneschopnosti.

Žiadnym spôsobom nezasahoval obžalovanému do vedenia motorového vozidla. Pripustil, že upravoval zvuk alebo vyhľadal stanicu na autorádiu, ktoré sa nachádza na stredovom paneli medzi vodičom a spolujazdcom. Obžalovanému po nástupe do vozidla uviedol cieľ jazdy, že je to silné auto, nehovoril mu akou rýchlosťou má ísť, ani či má pridať alebo ubrať v rýchlosti. Po nastúpení do vozidla si zapol bezpečnostný pás. Nevšimol si akou rýchlosťou prechádzali kritickou zákrutou, ale cítil, že ho tlačí do sedačky a keď sa pozrel pred seba, lebo v tom čase písal SMS, tak už bolo zle. V kritický večer síce mal vypité, ale na všetko si pamätá. Miesto dopravnej nehody bolo od krčmy, kde nastúpili do motorového vozidla, vzdialené 7 až 8 km. Po dopravnej nehode odmietol sanitku, lebo si myslel, že sa mu nič vážne nestalo. V rámci liečebného režimu mu nebol predpísaný klud na lôžku. Havarované motorové vozidlo bolo dočasne odhlásené z evidencie a toto vozidlo sa pokúšal predať až po vypracovaní znaleckého posudku.

Svedok S. Š. na hlavnom pojednávaní zhodne ako v prípravnom konaní uviedol, že si sadol na zadné sedadlo motorového vozidla a celou cestou spal. Zobudil sa až v Q., pričom si všimol, že O. sa hral s mobilným telefónom a šofér šoféroval. Na to zatvoril oči, aj možno niečo vnímal, ale bol opitý. Na to nasledoval náraz, vnímal, že sa vozidlo prevrátilo na strechu a potom na kolesá, a ani nevie ako z vozidla vystúpil. Po vystúpení z vozidla ten pán, ktorý šoféroval, dookola opakoval, že nešiel viac ako 100 km/hod., na to mu on odpovedal, že keby bol išiel 100 km/hod. rýchlosťou tak by tú zákrutu musel vybrať. V dôsledku dopravnej nehody mal udreté rameno a narazenú hlavu. Policajtom povedal, že nepotrebuje ošetrovanie. To, že šoférom bol V. sa dozvedel, až po dopravnej nehode. Počas toho ako sa pozeral na spolujazdca, O. nezasahoval do vedenia vozidla. Následne sa od O. dozvedel, že má zlomený stavec.

Svedok Q. Q. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní potvrdil, že spolu so svojou sestrou a O. išli pozrieť havarované motorové vozidlo do Z., kde sa už nachádzal P. V. W. Č.. Auto sa odsúvalo na bok, tohto úkonu sa zúčastnil on, prítomný majiteľ hangáru, asi aj I. Č.Á., pričom O. pod vozidlo umiestnil zdvihák a ostatní do auta tlačili. Svedok rozpornosti medzi svojimi výpoveďami, keď v prípravnom konaní na otázku či vozidlo tlačil aj O. odpovedal určite áno, odôvodnil tým, že si to nepamätá.

Svedok I. Č. na hlavnom pojednávaní uviedol, že nebol účastníkom dopravnej nehody. Na druhý deň išiel do haly upratať auto. Na miesto ho priviezol V.. Prítomní boli aj Q., jeho sestra, V. O. a jeho ujo. Kto sa podieľal na posúvaní vozidla nevedel uviesť, pripustil že on, Q. U. P.. Nevedel uviesť, či s vozidlom manipuloval aj O..

V rámci dokazovania boli prečítané výpovede svedkov D. W., V. Q., B. Q., U. S., U. Š. a H.. P. Z., Ani jeden z nich nebol priamym svedkom dopravnej nehody. Všetci potvrdili, že sa o dopravnej nehode dozvedeli následne, O. vozidlo šoféroval V., lebo O. bol opitý. Svedkyňa B. Q. V., Ž. W. W. O. H. K. B. P. K. v G. Q., lebo sa sťažoval, že ho bolí chrbát, po vyšetrení bol hospitalizovaný. Podľa tejto svedkyňi v jej prítomnosti v hangári sa motorové vozidlo nepresúvalo.

Na hlavnom pojednávaní bol prečítaný znalecký posudok znalca H.. X. B. a znalecký posudok a výpoveď Q.. Š. S..

Zo znaleckého posudku znalca v odbore: doprava cestná H.. X. B. vyplýva, že na základe predložených podkladov dospel k záveru, že vozidlo zn. Audi A6 rýchlosťou 112 až 124 km/h. prechádzalo ľavotočivou zákrutou, spomaľovalo brzdou silou motora, vozidlo jazdilo na ceste III. triedy s maximálne dovolenou rýchlosťou jazdy 90 km/h. Pred zastavením sa v končenej polohe sa nachádzalo v ľavotočivej zákrute vo vzdialenosti 137,8 až 152,4 m, v priebehu ľavotočivej zákruty vo vzdialenosti 128,4 až 141,9 m pred konečnou polohou vodič pravdepodobne v dôsledku reakcie na rýchlosť a smer jazdy vozidla šikmo vpravo - výrazne natočil riadenie vozidla vľavo. Pri rýchlosti jazdy 103 až 113 km/hod. vozidlo po dráhe

zameranej šmykovej stopy vyšlo vpravo mimo vozovku, ďalej sa pohybovalo v bočnom šmyku pravým bokom v priekope vpravo od vozovky, pri rýchlosti jazdy 91 až 101 km/hod. sa vozidlo nachádzalo zadnou časťou v priekope vpravo od vozovky, pohybovalo sa v bočnom šmyku, pri rýchlosti pohybu v bočnom šmyku 67 až 74 km/hod sa vozidlo nachádzalo na konci zameranej šmykovej stopy v priekope vpravo od vozovky, vo výraznom bočnom náklone sa pohybovalo pravým bokom v smere pôvodnej jazdy, cez pravý bok sa začalo prevracať na strechu. Vozidlo vyšlo späť na vozovku a pri rýchlosti pohybu 55 až 61 km/hod. sa prevrátilo na strechu. Po dráhe zameraných trecích stôp sa pohybovalo krížom sprava doľava cez vozovku pri súčasnom prevracaní sa späť na kolesá. Vozidlo vyšlo vľavo mimo vozovku, pri rýchlosti pohybu 38 až 42 km/hod. narazilo do oplotenia vľavo od vozovky. Pohybom v kontakte s oplotením sa vozidlo zbrzdilo, prevrátilo sa späť na kolesá a zastavilo v končenej zameranej polohe. Z technického hľadiska príčinou vzniku dopravnej nehody bola rýchlosť jazdy vozidla zn. Audi v čase prejazdu ľavotočivou zákrutou XXX až 124 km/h. pričom medzná rýchlosť prejazdu danou zákrutou za daných adhézných podmienok bola 95 až 105 km/hod. Pri rýchlosti jazdy vozidla zn. Audi A6 EČ G. 90 km/h. a porovnateľnom konaní vodiča ako počas nehodového deja (natočenie riadenia odpovedajúce polomeru danej zákruty, spomaľovanie brzdnou silou motora bez použitia prevádzkovej brzdy) by vozidlo prešlo danou zákrutou bez toho, že by vyšlo vpravo mimo vozovku.

Z prečítaného znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo Q.. Š. S. bolo zistené, že znalec v písomne vypracovanom znaleckom posudku ustálil, že dňa 5.9.2015 na základe CT vyšetrenia poškodenému bola diagnostikovaná zlomenia tela dvanásteho hrudného stavca, hospitalizovaný bol od 5.9.2015 do 8.9.2015. Dňa 28.9.2015 sa podrobil fyziatricko rehabilitačnému vyšetreniu, kedy mu bola predpísaná terapia. Priemerná doba liečenia a práceneschopnosti tohto zranenia je 3 až 4 mesiace, ak hojenie a liečenie prebiehajú bez komplikácií. K predmetnému zraneniu došlo nadmerným ohnutím hrudno driekového prechodu chrbtice smerom dopredu a tak, nepriamym násilím došlo k preneseniu tejto sily na telo dvanásteho hrudného stavca. Poranenie si vyžiadalo nemocničné ošetrenie, podávanie infúzií, liekov tíšiacich bolestí, liekov uvoľňujúcich svalový kŕč, poškodený nemohol vykonávať bežné domáce práce, nemohol športovať. Z lekárskeho hľadiska sa jedná o úraz ťažký.

Znalec ku znaleckému posudku bol vypočutý v prípravnom konaní. Z tejto prečítanej výpovede súd zistil, že poškodený vzhľadom na utrpené zranenie mohol chodiť, dvíhať ťažký predmet mohol s bolesťou jednorazovo, neuvedomujúc si závažnosť zranenia. Zlomenina bola liečená konzervatívne, doporučuje sa nosiť trojbodový korzet, ktorý má funkciu „upozorňovania“ pacienta, aby nevykonával pohybové aktivity, ale to neznamená, že tento korzet nosí poškodený 24 hodín. Je možné si ho snímať, korzet nemá liečebnú funkciu, len podpornú. Vzhľadom k tomu, že nešlo o trieštivú zlomeninu, mohol pacient po tejto dopravnej nehode chodiť. Vznik zlomeniny tohto typu pádom je menej pravdepodobný. Znalec predpokladá, že poškodený nemal zapnutý bezpečnostný pás, ak by ho zapnutý mal, nepredpokladá, že by utrpel túto zlomeninu, mohol utrpieť napr. zlomeninu rebra, lebo bezpečnostný pás by zabránil ohnutiu smerom dopredu.

V rámci dokazovania súd prečítal listinné dôkazy. Z protokolu ku skúške na alkohol bolo zistené, že obžalovaný P. V. vozidlo nevedol pod vplyvom alkoholu. Zo zápisnice o obhliadke miesta dopravnej nehody bolo zistené, že v čase dopravnej nehody bol povrch vozovky suchý, neznečistený, dobrý stav krajnice bez vodiaceho pruhu, prednosť nevyznačená - premávka neriadená, rýchlostný limit 90 km/hod., nestlažené poveternostné podmienky, viditeľnosť v noci bez verejného osvetlenia, neznižovaná poveternostnými podmienkami.

Uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 27.03.2018 sp.zn. 4To/23/2018 bol rozsudok Okresného súdu Nitra sp.zn. 4T/10/2017 zo dňa 05.10.2017 zrušený a vec bola vrátená súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Podľa rozhodnutia Krajského súdu v Nitre úlohou súdu I. stupňa je v ďalšom konaní skúmať akým spôsobom bol poškodený závažne (podstatne) ovplyvnený v obvyklom spôsobe života a po akú dlhú dobu a či porucha zdravia trvajúca dlhší čas závažne ovplyvňovala jeho obvyklý spôsob života, ktoré otázky neboli zodpovedané v znaleckom posudku Q.. Š. S., a z tohto dôvodu je posudok neúplný a je potrebné, aby ho znalec o tieto podstatné skutočnosti doplnil.

V intenciách rozhodnutia Krajského súdu v Nitre súd doplnil dokazovanie výsluchom znalca Q.. Š. S.. Znalec na hlavnom pojednávaní v prvom rade korigoval svoj písomne vypracovaný znalecký posudok tým, že poškodený O. utrpel vpáčenú zlomeninu tela 11. hrudného stavca, čo vyplýva aj z CT vyšetrenia,

toto korigovanie však nespôsobuje zmenu liečby, mechanizmus zranenia a obmedzenia v bežnom spôsobe života. Počas hospitalizácie od 5.9. do 8.9.2015 sa poškodenému podávali infúzie - lieky tíšiacie bolesť. Po prepustení do domáceho prostredia sa mu doporučilo užívať lieky tíšiacie bolesť a uvoľňujúce svalový kŕč a nosiť trojbodový korzet, ktorým sa fixuje hrudno-drieková chrbtica. Tento korzet sa nosí cez deň, na noc s dáva dole. Počas nosenia korzetu poškodený nemohol hýbať hrudno-driekovou chrbticou, nemohol sa predkláňať, doporučilo sa mu sedieť na krátku dobu t.j. počas stravovania, počas vykonávania fyziologických potrieb. Vzhľadom na vek poškodeného (v čase úrazu 27 rokov) sa doporučilo nosenie trojbodového korzetu na dobu 2 mesiacov. Po dvoch mesiacoch sa zahájila rehabilitácia, tzn. postupné rozcvičovanie hrudno-driekovej chrbtice až do plnej záťaže. Obmedzenie v obvyklom spôsobe života tak ako je to vyššie uvedené podľa znalca trvalo do 4 mesiacov. Počas tejto doby sa však poškodený mohol pohybovať, bol mobilný, nebol pripútaný na lôžko, nebol odkázaný na pomoc inej osoby. Osobná hygiena v jeho prípade nebola obmedzená, nemal obmedzenia pri stravovaní ani pri vykonávaní fyziologických potrieb. Aj nasadený trojbodový korzet mal protiboľstivý účinok. Pokiaľ sa poškodený pohyboval aj s korzetom mimo domu, laik nemusel spozorovať, či korzet má alebo nemá, pretože na korzet je možné obliecť kabát, sveter aj košeľu.

Na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní a doplneného dokazovania v intenciách Krajského súdu v Nitre bol zistený skutkový stav vecí, náležite a v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie o vine a treste a o náhrade škody.

Vyhodnotením vyššie uvedených dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, a to jednotlivo aj v ich súhrne, súd dospel k jednoznačnému záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku s tým, že súd v súlade s vykonaným dokazovaním precizoval skutok o dobu trvania práceneschopnosti a liečenia poškodeného V. O. od 5.9.2015 do 19.1.2016, a o výšku škody 6.970,- Eur, ktorá bola dopravnou nehodou spôsobená na motorovom vozidle. Tieto zmeny súd vykonal už v rozsudku zo dňa 5.10.2017. Na základe vyjadrenia znalca, však súd v skutkovej vete spresnil aj zranenie, ktoré v dôsledku dopravnej nehody utrpel poškodený V. O.. Touto zmenou v skutkovej vete nedošlo k zmene rozhodnutia v neprospech obžalovaného a nebol ani porušené ustanovenie v zmysle § 327 odsek 2 Trestného poriadku

Po vykonaných dokazovaní súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že obžalovaný V. na požiadanie vlastníka motorového vozidla, poškodeného O., viedol v nočných hodinách dňa 05.09.2015 jeho osobné motorové vozidlo zn. Audi A6. K tejto službe pristúpil dobrovoľne, bez vyjadrenia nesúhlasu, nikým k tomu nebol nútený, avšak bez získania informácie o technickom stave a schopnostiach tohto motorového vozidla. Zo znaleckého posudku mal súd preukázaný samotný priebeh nehody v zmysle techniky jazdy a mechanizmu úhybu vozidla bezprostredne pred jeho prevrátením a zastavením v konečnej polohe. Zo znaleckého posudku znalca H.. X. B. mal súd preukázanú príčinu vzniku dopravnej nehody z technického hľadiska, ktorou bola rýchlosť jazdy vozidla zn. Audi v čase prejazdu ľavotočivou zákrutou 112 až 124 km/hod. Pri rýchlosti jazdy vozidla 90 km/hod. a porovnateľnom konaní vodiča ako počas nehodového deja, by vozidlo prešlo danou zákrutou bez toho, že by vyšlo vpravo mimo vozovku.

Obžalovaný pripustil, že za obcou I. pridral na rýchlosti a do zákruty vchádzal rýchlosťou 100 až 110 km/hod. na svoju obranu uviedol, že daným úsekom cesty prechádzal v minulosti opakovane, úsek cesty aj ľavotočivú zákrutu dobre poznal. Toto tvrdenie však neospravedlňuje a ani nevyvíňuje obžalovaného, ba práve naopak usvedčuje ho z toho, že sa spoliehal na svoje jazdné skúsenosti, avšak bez znalosti technických daností vedeného motorového vozidla a v danom úseku viedol vozidlo neprimeranou rýchlosťou, keď dovolenú 90 km/hod. rýchlosť, ktorou by daným úsekom prešiel bez problémov, prekročil o 22 až 34 km/hod., vedenie vozidla nezvládol, spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej poškodený O. utrpel zranenia a tiež spôsobil škodu na motorovom vozidle.

K argumentácii obžalovaného o zasahovaní poškodeným O. do vedenia motorového vozidla treba uviesť, že túto skutočnosť poškodený poprel. Ak by napriek tomu toto tvrdenie obžalovaného bolo pravdivé, potom jednoznačne v danom prípade platí, že za vedenie motorového vozidla zodpovedá výlučne vodič motorového vozidla. Obžalovaný nevedel hodnoverne vysvetliť z akého dôvodu napriek takémuto konaniu poškodeného pokračoval v jazde a dokonca pred vjazdom do zákruty, jazdu zrýchlil. Na margo toho treba uviesť, že ako vodič povinný dodržiavať všetky právne ustanovenia o prevádzke

motorového vozidla a zodpovedajúci nielen za stav motorového vozidla ale ja za spolujazdcov, mal s vozidlom zastať a vyvodiť dôsledky, hoc aj odmietnutím v pokračovaní jazdy.

Obhajoba namietala príčinnú súvislosť medzi dopravnou nehodou a zranením, ktoré bolo poškodenému diagnostikované, odvolávajúc sa na to, že sám poškodený priamo po dopravnej nehode prítomnej policajnej hliadke tvrdil, že nemá žiadne zranenia, čo je zachytené v zázname o dopravnej nehode a okrem toho sa poškodený na druhý deň aktívne podieľal na presúvaní motorového vozidla a pri lekárskej prehliadke mal tvrdiť, že zranenie utrpel pádom zo stromu.

Táto argumentácia bola vyvrátená výpoveďou poškodeného, lekáorskými správami a znaleckým dokazovaním.

Poškodený O. už v prípravnom konaní a aj na hlavnom pojednávaní uviedol, že na mieste prítomným policajtom uviedol, že ho bolí chrbát ale ho má asi len doudieraný, napriek tomu odmietol prívolať lekárskej pomoci. Po príchode domov nemohol zaspáť a na utíšenie bolestí v chrbte musel užiť lieky. Poškodený pred súdom hodnoverne vysvetlil z akých dôvodov prvotne aj pred lekárom nehovoril pravdu o tom, kde a kedy utrpel zranenie. Takýto postup zo strany poškodeného je logický, keďže si s vysokou pravdepodobnosťou uvedomil, že obžalovaný viedol vozidlo na jeho žiadosť, spôsobil dopravnú nehodu, a preto mu, pokiaľ by nemal vážne zranenie, nechcel ako vodičovi priťažičť. Po tom, čo mu však bola diagnostikovaná zlomenina stavca, v dôsledku čoho bol hospitalizovaný, priznal, že bol účastníkom dopravnej nehody. Zo znaleckého posudku aj z výpovede znalca Q.. Š. S. mal súd preukázaný mechanizmus vzniku zranenia, ktorý korešponduje s výpoveďou poškodeného, t.j. že zlomenina 11. stavca bola spôsobená nadmerným ohnutím hrudno drierkovej chrbtice dopredu, nepriamym násilím silnej intenzity, čo bolo práve následkom dopravnej nehody. Neobstojí ani argumentácia obžalovaného, že poškodený v hangári dvíhal motorové vozidlo, najmä preto, že svedkovia vypočutí v prípravnom konaní ohľadne tejto skutočnosti odpovedali síce kladne, ale na sugestívne otázky obhajcu, čo je neprípustné. Poškodený pritom jednoznačne poprel, že by s motorovým vozidlom akýmkoľvek spôsobom manipuloval.

Súd mal vykonaným dokazovaním jednoznačne preukázané, že obžalovaný pred dopravnou nehodou prekročil dovolenú rýchlosť 90 km/hod. a o 22 až 34 km/hod. V danom prípade rýchlosť vozidla ustanovená zákonom o cestnej premávke nebola len o málo vyššia než dovolená ale podstatne vyššia. V dôsledku neprispôsobenej rýchlosti svojim schopnosťami, stavu a povahe vozovky nezvládol vedenie cudzieho motorového vozidla, svojim konaním spôsobil dopravnú nehodu, ktorej následkom bola ujma na zdraví poškodeného O.. Tento pri dopravnej nehode utrpel zlomeninu 11. hrudného stavca, ktorú znalec vo svojej výpovedi konkretizoval ako zranenie bez trieštivej zlomeniny s minimálnym vpáčením hornej krycej platne tela hrudného stavca, bez poškodenia miechy a nervových štruktúr.

Súd výsluchom poškodeného V. O. zisťoval do akej miery poškodenie zdravia mu sťažilo obvyklý spôsob života. Poškodený na hlavnom pojednávaní dňa 6.6.2017 uviedol, že hospitalizovaný bol 3 dni a práceneschopný bol do 19.1.2016. Lekár mu hneď predpísal trojbodový korzet na fixáciu chrbtice s tým, že si ho mohol zložiť aj pri vykonávaní hygieny, pri spaní ho tiež nemal a bol upozornený, že pokiaľ ho nemá nasadený nesmie robiť prudké pohyby. Pri stravovaní nebol obmedzený, práce nemohol vykonávať žiadne, hygienu vykonával väčšinou len vlhčenými vreckovkami. V rámci liečebného režimu mu nebol predpísaný pokoj na lôžku. Rovnaké obmedzenia (sťaženie) obvyklého spôsobu života u poškodeného potvrdil aj súdom vypočutý znalec Q.. Š. S., podľa ktorého poškodený nebol odkázaný na pomoc inej osoby, poškodený bol mobilný, a preto sa mohol pohybovať s korzetom aj mimo svojej domácnosti a jeho obmedzenia v obvyklom spôsobe života trvali do 4 mesiacov.

Z takto popísaných zdravotných obmedzení poškodením aj znalcom, súd ustálil, že počas doby liečenia a práceneschopnosti, trvajúcej viac ako 42 kalendárnych dní, poškodený nemal závažne ovplyvnený obvyklý spôsob života. Popísané poškodenie zdravia a zdravotné obmedzenia zodpovedajú ublíženiu na zdraví, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie aj liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného (§ 123 odsek 2 Trestného zákona).

Z vyššie uvedených dôvodov konanie obžalovaného na rozdiel od písomne podanej obžaloby za prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1,2 Tr.zák., ale súladne so záverečnou rečou prokurátora, súd vo výrokovej časti rozsudku uvedený skutok právne kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, a z tohto prečinu uznal obžalovaného aj vinným, pretože mal preukázané, že obžalovaný inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví, keď porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona a to ustanovenie § 16 ods.1, 2 zák.č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, keďže

neprispôsobil rýchlosť vozidla svojim schopnostiam, stavu a povahe vozovky a mimo obce prekročil dovolenú rýchlosť, pričom ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi týmto jeho protiprávnym konaním a nedbanlivostným zavinením na strane jednej a následkami vzniknutými na záujmoch chránených ustanoveniami § 158 Trestného zákona (ľudské zdravie) na strane druhej, nemal súd žiadne pochybnosti.

Obžalovaný P. V. z miesta bydliska bližšie hodnotený nie je. V evidencii priestupkov má štyri záznamy za porušenie pravidiel v cestnej premávke, z ktorých dva spáchal po prejednávanej dopravnej nehode. Za priestupok podľa § 4 odsek 1 písmeno c/ zák. č. 8/2009 (porušenie povinnosti venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke) spáchaný dňa 4.10.2014 mu bola uložená bloková pokuta 100,- Eur. Dňa 1.10.2015 bol postihnutý blokovou pokutou 50,- Eur za porušenie ustanovenia § 16 odsek 4 písmeno c/ zák.č. 8/2009 Z.z. - prekročenie dovolenej rýchlosti. Dňa 7.10.2016 za porušenie ustanovenia § 22 odsek 1 písmeno h/ zák. č. 372/1990 Zb. - prekročenie najvyššej dovolenej rýchlosti mimo obce, bol postihnutý blokovou pokutou 20,- Eur. Okrem toho z evidenčnej karty vodiča bolo zistené, že vodičské oprávnenie mu bolo udelené 22.9.2011 a má v ňom evidovaný ďalší záznam o priestupku za porušenie pravidiel v cestnej premávke zo dňa 8.1.2012, za ktorý mu bola uložená pokuta 60,- Eur. V odpise registra trestov nemá žiadny záznam.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery v zmysle ustanovenia § 32 a 34 Trestného zákona súd prihliadol na účel trestu podľa § 31 Trestného zákona, na možnosť nápravy obžalovaného a na jeho osobné pomery, pričom súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu a ani priťažujúcu okolnosť podľa § 36 a § 37 Trestného zákona.

Obžalovanému súd nepriznal poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písmeno j/ Trestného zákona. K takémuto záveru súd dospel po tom, čo zistil, že obžalovaný pred spáchaním prejednávanej trestnej činu sa dopustil dva krát priestupku taktiež v oblasti dopravy. V danej veci tiež možno konštatovať aj to, že v osobe obžalovaného ide o nedisciplinovaného vodiča, ktorý krátko po dopravnej nehode, ktorej bol účastníkom, opätovne porušil pravidlá v cestnej premávke prekročením dovolenej rýchlosti.

Následne, aj s prihliadnutím na jeho doterajšiu netrestanosť a ním spôsobený následok, súd dospel k záveru, že účel trestu v zmysle § 31 Trestného zákona bude splnený uložením trestu odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov a to v polovici zákonnej trestnej sadzby (až 1 rok). Výkon trestu súd podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok, keďže vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä na jeho doterajší život a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a jeho nápravu výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutý.

Obžalovaný rýchlou jazdou ohrozoval nielen spolujazdcov ale aj prípadných ďalších účastníkov cestnej premávky, a keďže prejednaný trestný čin spáchal v súvislosti s vedením motorového vozidla za porušenia pravidiel v cestnej premávke, bol mu uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 15 mesiacov a to dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby 1 až 10 rokov.

Trest odňatia slobody v kombinácii s trestom zákazu činnosti podľa názoru súdu zabezpečí aj ochranu spoločnosti pred obžalovaným tak, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne odradí aj iných od páchania trestných činov a zároveň (a nie v neposlednom rade) dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Voči obžalovanému si v prípravnom konaní uplatnila nárok na náhradu škody poškodená Union zdravotná poisťovňa a.s., vo výške 1100,57 Eur za vynaložené liečebné náklady v rámci poskytnutej zdravotnej starostlivosti poškodenému V. O.. O uplatnenom nároku, preukázanom listinným dôkazom zadokumentovaným v spisovom materiály, súd nemal pochybnosti, a preto bola obžalovanému uložená povinnosť škodu nahradiť.

Poškodený V. O. si v prípravnom konaní voči obžalovanému uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenej na jeho osobnom motorovom vozidle zn. Audi A6 vo výške 6.970,- Eur. Po vykonanom dokazovaní, výsluchom znalca v odbore doprava cestná H..Y. Č.A., ktorý vypracoval znalecký posudok vo veci určenia výšky škody spôsobenej poškodením osobného motorového vozidla zn. Audi A6 Quattro EČ G. XXXBX, mal súd uplatnenú výšku škody preukázanú. Znalec vypočítaný na hlavnom pojednávaní potvrdil, že na základe ohliadky poškodeného motorového vozidla, vyhodnotenia aktuálnej ponuky podobných ojazdených vozidiel, vyčíslil škodu spôsobenú na tomto vozidle ku dňu dopravnej nehody na 6.970,- Eur vrátane DPH. Motorové vozidlo bolo úplne zničené, išlo o totálnu škodu, preto poškodené motorové

vozidlo je v zmysle zákona o odpadoch, odpadom, jeho oprava je nerentabilná a na predaj jednotlivých dielov z vozidla sú oprávnené len vrakoviská. Súd na základe takto vykonaného dokazovania nemal pochybnosti ani o výške uplatneného nároku poškodeným V. O., preto obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému škodu v uplatnenej výške.

Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti a okolnosti súd o vine a teste obžalovaného a o nároku na náhradu škody rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.